

der neppe nogen Grund til at vente en Forandring til det Bedre; thi, samtidig med at Sukkerforbruget er steget betydeligt, er Produktionen af Røefukker, der i høj Grad begunstiges af de fleste europæiske Fæstlandsregjeringer, tiltaget saa stærkt, at Røefukkeret alene har kunnet tilfredsstille hele det forøgede Begjær. Medens saaledes Tilvirkningen af Røefukker i hele Verden anslaaes til at være steget fra 1,600,000 Tons i 1868 til 2,000,000 Tons i 1878, er Røefukkerproduktionen steget fra 672,000 Tons i 1868 til 1,415,000 Tons i 1878. Disse Oplysninger ere hentede fra en Beretning, som er afgiven af en af den engelske Regjering nedsat Kommission. Det er endog muligt at Røefukkerproduktionen vil komme til at udholde en endnu skarpere Konkurrence med amerikanske Fabriker, hvor man har begyndt at tilvirke Sukker af Sorghum og Mais*). Under disse Omstændigheder kan der vel være Fare for, at Røefukkerindustrien aldeles maa høre op, i alt Fald hvis der ikke tilveiebringes en grundig Forbedring i de nuværende Forhold.

Men forat dette kan ske, er det nødvendigt, at der med al Kraft arbeides paa at indføre saadanne Forbedringer i Agerbruget, at Sukkerør dyrkningen kan give et betydeligt større Udbytte end hidtil. Dette har man ogsaa indset andetsteds, navnlig i de engelsk-vestindiske Kolonier, hvor Sukkerproduktionen befinder sig i en lignende kritisk Stilling, som paa St. Croix. Man har der begyndt at indføre Draining og dyb Pløining samt at anvende Kunstgødning, hvoraf man allerede har sporet gode Resultater. Ogsaa fra de tropiske Egne af Nordamerika foreligger der Beretninger om lignende Tilstande og Udtalelser om den Maade, hvorpaa man bør opbygge Sukkerør dyrkningen.

Vi henvise i denne Henseende til det nordamerikanske Agerdyrkningsdepartements Beretning for 1877, navnlig S. 29 og 30, jfr. S. 33 ff. og S. 41 ff., hvor der blandt Andet findes følgende Udtalelser:

„Medens Louisiana giver 1,200 til 1,800 Pund Sukker pr. Acre, giver Vestindien (Cuba) 3,000 til 5,000 Pund og Ostindien ofte 7,000 Pund. Fra god Kilde er det os meddelt, at Udbyttet paa Mauritius er forøget fra 2,500 Pund til 6,000 à 7,000 Pund pr. Acre, men dette Resultat opnaaedes kun gjennem en omhyggelig Dyrkning.

Spørgsmaalet om Formindsættelsen af Udbyttet, eller, som Planterne selv kalde det, Jordens Forringelse ved Rødbrist (deterioration), er et af de vigtigste Momenter i Sukkerproduktionen. En amerikansk Autoritet skriver om dette Spørgsmaal, at Sukkerudbyttet pr. Acre ikke længer er saa stort, som det har været tidligere. Mulig er Aarsagen den, at man er vedbleven at dyrke den samme Afgrøde paa Jorden uden

at gjøde den tilstrækkeligt, eller maasse er den Præcis, at man benytter de flættede Planter til Stillingen, Aarsagen dertil.

En anden Autoritet, Mr. Moore, siger om samme Gjenstand. Det er et velbekendt Faktum, at lige til Borgerkrigen var Dyrkningen af vore sydlige Stater kun raa og primitiv; men dersom nu Draining, dyb Pløining, Gødning og et omhyggeligt Valg af Sædeplanter, hvorved vore Bomuldsplanter have været istand til at forøge deres Afgrøder til det Firdobbelte, ogsaa bleve udvidede til Sukkerdyrkningen, saa vilde Forøgelsen af denne Afgrødes Værdi blive fabelagtig.

Ogsaa vor Korrespondent, Mr. Von Phul, er saa overbevist om de uhyre Tab, som den nuværende overfladiske (loose) Agerdyrkningsmethode medfører, at han stærkt anbefaler Oprettelsen af en Mønsterplantage“.

Naar de her givne Vink og Anvisninger bleve fulgte paa St. Croix, — hvor Agerbruget, efter hvad den af Regjeringen udsendte Kommission i sin Betænkning (Side 35) har ytret, drives paa en lignende overfladisk Maade, som nys beskrevet i Louisiana, og, efter hvad der er vitterligt, med et ligesaa ringe Udbytte som der, — er det ikke usandsynligt, at Afgrøderne paa denne saa frugtbare Ø vilde kunne stige paa lignende Maade, som Tilfældet har været paa Mauritius, hvor Regnmængden angives i Middeltal til 39,25 engelske Tommer, medens St. Croix har ca. 45 Tommer. Der indførtes allerede i 1856 til Mauritius 25,707 Tons Guano, hvis frugtbargjørende Virkning dér anses som overordentlig stor. Guanoen forandrer, siges der, de goldeste Pletter til yppige Marker. I 1845 var Høsten 102,168,000 Pund Sukker, i 1855 paa det samme Areal 228,480,000 Pund, og den tiltager regelmæssig med omtrent 9 Millioner Pund. (Se „Dagbladet“ for 30te Januar 1880, hvor det amerikanske Agerdyrkningsdepartements Beretning ogsaa findes omtalt). Da Staten eier flere Plantager paa St. Croix, vilde det være rigtigt at indrette et rationelt Agerbrug paa disse med de andetsteds vundne Erfaringer for Øie. Det herved givne Exempel vilde da virke frugtbringende med Hensyn til Indførelsen af et forbedret Agerbrug paa hele Den.

En anden Faktor, som spiller en betydelig Rolle, er Indførelsen af Forbedringer i Sukkerfabrikationen, hvorved der opnaas haade et større Udbytte af Rørene og en forbedret Kvalitet af Sukkeret. Det maatte derfor, isald Røefukkerindustrien overhovedet skal bibeholdes, tages under nøie Overveielse, om de Erfaringer, som ere indvundne ved Fællessukkerfogeriet paa Østysten, ere af en saadan Besslaffenhed, at det er ønskeligt og forsvarligt, mulig ved en Rentegaranti fra Statens

*) Se herom „Report of the commissioner of Agriculture for the year 1877. Washington, 1878.“ Sp. 229 og ff.